

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 1. maj 2012
Sagsnr.: 15404
Dok.nr.: 380782

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 24. april 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 41 i forbindelse med forslag til ændring af lov om randzoner (L 145). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lene Espersen (KF).

Spørgsmål 41:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 24. april 2012 fra Realkreditrådet, Finansrådet og Realkreditforeningen, jf. L 145 - bilag 11.”

Svar:

Dette spørgsmål vedrører ikke L 145, men snarere loven om randzoner, der blev vedtaget i 2011 under VK-regeringen, idet de to aktuelle ændringsforslag, som jeg har stillet, vurderes at have minimale økonomiske konsekvenser for erhvervet.

Jeg går ud fra at spørgeren sigter til Realkreditrådet, Finansrådet og Realkreditforeningens høringssvar af 24. februar 2012 til udkastet til L 145. Realkreditrådet, Finansrådet og Realkreditforeningen har heri bl.a. fremsat en række betragtninger om lovforslagets betydning i forhold til eventuelle panthavere. Det anføres, at forslaget forringer pantets værdi, fordi anvendelsen af den del af det pantsatte areal nu indskrænkes væsentlig i forhold til de anvendelsesmuligheder, som var gældende for produktionsjord på belåningstidspunktet.

Som bemærket nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. 37, er der ved pant i fast ejendom, pant i hele den samlede matrikulære faste ejendom, sådan som den er defineret i lovgivningen. Lovforslaget griber ikke ind i ejendommens matrikulære udstrækning og forslaget vil dermed i denne henseende ikke medføre ændringer for panthaverne.

En panteret er et udtryk for, at panthaveren har sikkerhed i et bestemt aktiv for et tilgodehavende hos pantsætteren. Aktivets værdi kan variere over tid som følge af den

almindelige samfundsudvikling, herunder markedsforhold, generelle reguleringer eller andet. Når sådanne variationer skal tåles af ejeren af ejendommen, pantsætter, gælder det samme for pantaverne i ejendommen.

I høringssvaret anfører Realkreditrådet, Finansrådet og Realkreditforeningen endvidere, at en eventuel kompensationsmodel bør tage hensyn til pantavers sikkerhed i ejendommen, og at såfremt der vælges en model, hvor der løbende udbetales en kompensation for indtægtstab, bør det sikres, at betalingen er vedvarende og overdrages fra ejer til ejer, således at pantavernes sikkerheder opretholder deres værdi via den løbende kompensation.

Kompensationsmodellen er nærmere beskrevet i min besvarelse af spørgsmål nr. 6, som jeg således henviser til.

Jeg kan tilføje, at EU's landdistriktsforordning ikke giver mulighed for at kompensere eventuelle forringelser af pantets værdi.

Mette Gjerskov

/Kim Holm Boesen